

желѣзо вулканъ. Не остана мѣсто, гдето да не е падналъ снарядъ или мина. Останалитѣ невредими защитници биваха засипвани съ камъни и прѣстъ. Ставаше ясно, че врагътъ подготвя решителна атака. Въ 14:30 часа пехотата на врага настѣпи по цѣлия фронтъ на участъка на дружината. Защитниците откриха силенъ пушеченъ и картеченъ огънь. Забравили всѣка опасностъ, нашитѣ герои стреляха прави. Навсѣкжде, освенъ на лѣвия флангъ, врагътъ бѣ кърваво отбитъ. На лѣвия флангъ къмъ канаритѣ врагътъ силно наблѣгаше съ голѣми сили. Командирътъ на 13-а рота донесе, че окопитѣ му сж съвършено сринати, картечницитѣ разрушени, телефонната жица разкъсана на десетки мѣста и възстановяването ѝ е невъзможно. Къмъ 15:40 часа отъ взводъ и половина отъ 13-а рота, който отбраняваше канаритѣ, останаха само 20 души, които до вечерята отбиваха съ бомби и ножъ страшнитѣ удари на многобройния противникъ. Командирътъ на ротата, схващайки положението, изпрати 5 души да иска бърза помощъ. Въ 16 часа командирътъ на полка изпрати 11-а рота да подкрепи 3-а дружина, като се насочи на лѣвия ѝ флангъ. Къмъ 17 часа 11-а рота стигна на лѣвия флангъ. Къмъ това време 20-тѣ души наши храбреци, подъ силния напоръ на врага, бѣха отстъпили отъ скалата. Противникътъ зае първата канара, постави тамъ картечници и автоматични пушки и почна да бие въ флангъ 13-а рота. Две наши картечници бѣха повредени, а взводниятъ командиръ, мѣрачитѣ и прислугата — убити и ранени. Командирътъ на 13-а рота подпоручикъ Димитровъ бѣше раненъ; въ ротата нѣмаше друго началстващо лице освенъ старшия подофицеръ Димитровъ Каньо, който пое командването на ротата. Въ войниците отъ 13-а рота се яви разколебаване, което се предаде и на пристигналата на помощъ 11-а рота, която презъ време на настѣплението си претърпѣ тежки загуби отъ барабанныя артилерийски и миненъ огънь. Ротитѣ отстъпиха къмъ втората канара. Въ този критиченъ моментъ и командирътъ на дружината поручикъ Юрдановъ, засипанъ отъ тежка мина, се умопобърка. Командиритѣ на 11-а и 16-а роти бѣха сжщо ранени. Останаха безъ началници, разстроени отъ голѣмитѣ загуби, 11-а и 13-а роти почнаха да отстъпватъ и отъ втората канара. Отъ офицеритѣ въ 3-а дружина бѣха останали невредими само адютантътъ на дружината и командирътъ на картечната рота поручикъ Лесиновъ. Последниятъ пое командването на дружината, като едновременно командуваше и картечната рота. 4-а и 16-а роти, ако и да понесоха голѣми загуби, останаха въ окопитѣ си и не мръднаха ни крачка назадъ. Поручикъ Лесиновъ съ помощта на адютанта на дружината събра хората отъ 11-а и 13-а роти (около 50—60 души) и подъ командата на фелдфебела на 16-а рота Калосевъ ги изпрати да заематъ третата канара.

Къмъ 18 часа положението на лѣвия подучастъкъ се закрепи. Разположението на частитѣ бѣ следното: 4-а и 16-а роти останаха на мѣстата си, но съ значително орѣдѣли редове; 13-а рота съ около взводъ и половина подъ командата на старши подофицеръ Димитровъ Каньо зае старата си позиция съ изключение на дветѣ предни канари и окопитѣ на 100—150 кр. вдѣсно отъ тѣхъ; третата канара се зае отъ около взводъ и половина (сборенъ) отъ войници отъ 11-а и 13-а роти подъ командата на фелд-